

سورة الكهف

بِسْمِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زه‌بی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ هه‌ر بۆخۆدا الَّذِي ئه‌وه‌ی أَنْزَلَ دایه‌زاند عَلَى بۆ سه‌ر عَبْدِهِ به‌نده‌که‌ی خۆی

الْكِتَابِ کتاب (قورئان) وَلَمْ يَجْعَلْ و دایه‌ناوه لَهُ بۆی عِوَجًا (هیچ) خواروخێجیه‌ک (۱) قِيمًا راست و راستکه‌ره‌وه‌یه

لِيُنذِرَ هه‌تا ئاگادای بدا له‌مه‌ترسی بَأْسًا جه‌زه‌به‌یه‌کی شَدِيدًا تووند و تیژ مِّنْ له لَدُنْهُ لایه‌ن خۆیه‌وه وَيُبَشِّرَ و مزگینی بداته

الْمُؤْمِنِينَ ئیمانداره‌کان الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی يَعْمَلُونَ ده‌که‌ن الصَّالِحَاتِ چا که‌کان أَنَّ که به‌دُنْیایِ هُم بۆیان هه‌یه

أَجْرًا پاداشتێکی حَسَنًا چاک (۲) مَا كَيْفَ دهمینه‌وه فِيهِ تیایدا أَبَدًا هه‌تا هه‌تایی (۳) وَيُنذِرَ وه‌ترسی

الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی قَالُوا گوته‌ویانه اتَّخَذَ اللَّهُ خودا (بۆخۆی) داناوه و دیاریکردوه وَلَدًا رۆله‌یه‌کی پیراداوهداناوه (۴)

مَا لَهُمْ نِیانه بِهِ به‌و (قسه‌یه) مِنْ عِلْمٍ (هیچ) زانیینیک وَلَا وَ نه لَا بَأْسَ بِهِ باب و باپیرانی‌شیا (هه‌یانه)

كَبُرَتْ چه‌نده‌گه‌وره‌یه کَلِمَةً قسه‌یه‌ک تَخْرُجُ دهرده‌چی مِنْ له أَفْوَاهِهِمْ دهمه‌کانیاں إِنْ يَقُولُونَ -

إِلَّا كَذِبًا درۆ (نه‌بی) (-چیت) نالین (۵) فَلَعَلَّكَ جا ره‌نگه‌ ئه‌تو بَاخِعُ (به‌داخان) بکوژی نَفْسَكَ خۆت عَلَى به‌دوای

آثَارِهِمْ شوینه‌واریاں إِنْ ئه‌گه‌ر لَمْ يُؤْمِنُوا باوه‌ر نه‌هین بِهَذَا به‌م الْحَدِيثِ قسه (قورئان) یه أَشْفَا به‌داخ و خه‌فه‌تان

(۶) إِنْنا به‌راستی ئیمه جَعَلْنَا گێرومانه - مَا ئه‌وه‌ی هه‌یه عَلَى له‌سه‌ر الْأَرْضِ زه‌وی زِينَةً پارانه‌وه و جوانی (-بی)

لَهَا بۆی (بۆ زه‌وی) لِنَبْلُوهُمْ بۆئه‌وه‌ی تاقیاں بکه‌ینه‌وه أَيُّهُمْ کامه‌یاں أَحْسَنُ چاکتره عَمَلًا کارو کرده‌ویان (۷)

وَأَنَا بێگومان ئیمه لَجَاعِلُونَ - مَا ئه‌وه‌ی عَلَیْهَا له‌سه‌ریه‌تی صَعِيدًا (-هه‌رده‌که‌ینه) ده‌شتای و ئاقاریکی

جُرْزًا ووشك وبى روهك (۸) اَمَّ يان حَسِبْتَ واتزاني اَنَّ كه اَصْحَابَ هاوهلاني الْكَهْفِ ئەشكەوت

وَالرَّقِمْ وتابلۆ رهنوسكراوهكه كَانُوا - مِنْ له آيَاتِما نيشانه گه وره كانمان عَجَبًا شتێكى سه رسوورێنهر (-بوون) (۹) إِذْ كَاتِ

أَوَى - الْفِتْيَةُ گه نجه كان-په نايانبرد إِلَى بؤ الْكَهْفِ ئەشكەوتكه فَقَالُوا جا گوتيان رَبَّنَا په روه رديگارمان!

آتِما بۆمان بهينه مِنْ له لَدُنْكَ لای خۆته وه رَحْمَةً رهمه تێك وَهَيَّيْ و بره خستنه لَنَا بۆمان مِنْ له أَمْرِنَا كاره كه مان

رَشَدًا ناسینی رپی راست (ورژگاری) (۱۰) فَضَرَبْنَا جا دامان عَلَيَّ له سه ر آذَانِهِمْ گوئیكانیان فِي له

الْكَهْفِ ئەشكەوتكه سِنِينَ سالانیكى عَدَدًا ژماره دار (زۆر) (۱۱) ثُمَّ پاشان بَعَثْنَاهُمْ خه به رمان كردنه وه

لِنَعْلَمَ تا بزاین أَيُّ كام الْحَزِينِ له دوو كۆمه له كه أَحْصَى چاكتر ژمارده بوون لِمَا بۆئهو (ماوهی) لَبِثُوا مانه وه

أَمَدًا (دریژی ماوه كه) (۱۲) تَحْنُ ئیمه نَقْصٌ ده گیرینه وه عَلَيْكَ به سه رتۆدا نَبَأَهُمْ راستی خه به ره كه یان بِالْحَقِّ به حه ق

إِنَّهُمْ به راستی ئەوان فِتْيَةُ گه نجانێكن آمَنُوا باوه ریان هینا بَرَبِّهِمْ به په روه رديگاریان وَزِدْنَاهُمْ و زیادمان كردبۆیان

هُدًى به ره وه حه ق چوون و راسته پێناسی (۱۳) وَرَبَطْنَا و به ستمان عَلَيَّ له سه ر قُلُوبِهِمْ دله كانیان إِذْ كه

قَامُوا هه ستانه وه سه رپێیان فَقَالُوا جا گوتیان رَبَّنَا په روه رديگاری ئیمه رَبِّ په روه رديگاری السَّمَاوَاتِ ئاسمانه كان

وَالْأَرْضِ و زه وی ه لَنْ نَدْعُو ناپه رستین و ناپارێینه وه مِنْ له دُونِهِ غیری ئەو إِلَهًا (هیچ) په رستراویك لَقَدْ به دنیای

قُلْنَا ووتومانه إِذَا كه وای شَطَطًا قسه یه كی زۆر دوور له هه ق (كو فرمان كردوه) (۱۴) هَوَلَاءِ ئەوانه قَوْمُنَا هۆزی ئیمه ن

اتَّخَذُوا دیاریانكردوه مِنْ دُونِهِ بێجگه لهو آلِهَةً چه ندين په رستراو لَوْلَا يَأْتُونَ بؤ ناھینن عَلَیْهِمْ بؤ په رستراوه كانیان

بِسُلْطَانٍ به به ئگه یه كی بَيْنَ رۆن فَنَنْ جاكی أَظْلَمُ سته مكارتره مِّنْ له وهی اقْتَرَى هه لیه به ستاوه عَلَيَّ به دهم

الله خودا (وه) كَذِبًا درۆیه ك (۱۵) وَإِذْ و كه اعْتَرَفْتُمُوهُمْ خۆتان دا بری له وان وَمَا وه ئەوه وشى

يَعْبُدُونَ ئەوان ده یه پرستن إِلَّا جگه له الله فَآوُوا ده په نا به ن إِلَى بؤ الْكَهْفِ ئەشكەوتكه يَنْشُرْ - لَكُمْ --

رَبُّكُمْ په‌روه‌رديگار - بلاوده‌کات--بۆتان مِّنْ له رَحْمَتِهِ رَحْمه‌تی خو‌ی وَيُحْيِيْ وَده‌ره‌خسینئ لَكُمْ بۆتان مِّنْ له

أَمْرِكُمْ کاره‌که‌تان مَرْفَقًا حه‌وانه‌وه‌یه‌ک (۱۶) وَتَرَى وَده‌به‌ینی الشَّمْسُ رۆژ إِذَا که طَلَعَتْ هه‌لها تَزَاوَرُ لاده‌دات

عَنْ له كَهْفِهِمْ ئه‌شکه‌وته‌که‌یان ذَاتَ به‌لای الْيَمِينِ راس‌ت وَإِذَا و‌ئه‌گه‌ر غَرَبَتْ ئاوابوو تَقْرِضُهُمْ تپه‌ریان ده‌کات

ذَاتَ به‌لای الشِّمَالِ چه‌پ وَهُمْ وه‌ئه‌وانیش فِي له جَفْوَةٍ بۆشاییه‌کدان مِنْهُ له‌ئه‌شکه‌وته‌که ذَٰلِكَ ئه‌وه مِّنْ له

آيَاتٍ به‌لگه‌دیاره‌کانی اللّٰه مِّنْ که‌سیک يَهْدِيْ به‌ره‌وحه‌قیبات اللّٰه الله فَهُوَ هه‌ر ئه‌و الْمُهْتَدِ له‌سه‌ررپی راس‌ت وهه‌قه

وَمَنْ و‌ئه‌وه‌ی يُضِلُّ لای بدات له‌حق فَلَنْ تَجِدَ ئه‌وه‌هه‌رگیزنادۆزیته‌وه له بۆی وَلِيًّا دۆست و‌یاریده‌ریکی

مُرْشِدًا نیشاندهری رپی راس‌ت وحه‌ق (۱۷) وَتَحْسَبُهُمْ وه‌وایان حسابه‌که‌ی أَيْقَاطًا هۆشیارن وَهُمْ له‌و کاته‌ی ئه‌وان

رُقُودٌ له‌خه‌ودان وَنَقْلِهِمْ وه‌ه‌ریانده‌گپرین ذَاتَ به‌لای الْيَمِينِ راس‌ت وَذَاتَ و‌به‌لای الشِّمَالِ چه‌پ

وَكَلْبُهُمْ وه‌سه‌گه‌که‌شیان بَاسِطٌ درئیکردۆته‌وه ذِرَاعِيْهِ دووباسکه‌کانی بِالْوَصِيدِ له‌که‌له‌به‌ری ئه‌شکه‌وته‌که لَوْ ئه‌گه‌ر

اُطْلِعَتْ چاوتبکه‌وتیه عَلَيِّهِمْ سه‌ریان لَوَلَيْتَ بئگومانپشته‌له‌ده‌که‌ی مِنْهُمْ لَيَّانَ فِرَارًا بۆده‌ریازبوون وَلَمَلَّتْ وه‌پرده‌ی

مِنْهُمْ به‌هۆیانه‌وه رُغْبًا له‌ترس (۱۸) وَكَذَٰلِكَ وه‌ئاواش بَعَثْنَاهُمْ هه‌لما‌نساندنه‌وه لِيَتَسَاءَلُوْا تا‌پرس‌یاربکه‌ن

بَيْنَهُمْ ج له‌نێوانخۆیاندا قَالَ وَتِي قَائِلٌ قسه‌که‌ریک مِّنْهُمْ له‌وان كَمْ چه‌ند لَيْشُمَّ مانه‌وه قَالُوا گو‌تیان لَيْنَا ما‌ینه‌وه

يَوْمًا رۆژیک أَوْ يان بَعْضُ هه‌ندیکی يَوْمَ رۆژیک قَالُوا گو‌تیان رَبُّكُمْ په‌روه‌رديگارتان أَعْلَمُ زاناتره بِمَا به‌وماوه‌ی

لَيْشُمَّ مانه‌وه فَابْعَثُوا ده‌بنیزن أَحَدَهُمْ یه‌کیکتان بِوَرِقِكُمْ به‌پاره‌که‌تان هَٰذِهِ ئائه‌وه‌یان إِلَى بۆ الْمَدِينَةِ شاره‌که‌

فَلْيَنْظُرْ ته‌مه‌شابکات أَيُّهَا کامه‌یان أَزْكَى پاک‌ترینه طَعَامًا له‌خواردن فَلْيَأْتِكُمْ ده‌بابه‌ینیت يَرْزُقْ به‌به‌شیک مِنْهُ لِي

وَلِيَتَلَطَّفْ وه‌باخیرا و‌نه‌رم بیت وَلَا يُشْعِرَنَّ وه‌به‌(هیچ) شتیه‌ک وانه‌کات هه‌ستبکه‌ن بِكُمْ به‌ئیه‌و أَحَدًا که‌س (۱۹)

إِنَّهُمْ ئه‌وان إِنْ ئه‌گه‌ر يَظْهَرُوا سه‌ره‌که‌ون عَلَيْكُمْ به‌سه‌رتان يَرْجُمُوكُمْ به‌ردباراننانده‌که‌ن أَوْ يان يُعِيدُوْكُمْ ده‌تانگپرته‌وه

فِي بؤناو مَلَّتِهِمْ ديانته که یان وَلَنْ تُفْلِحُوا وهه رگیز سه رفراز نابن إِذَا که واکهن أَبَدًا هه تاهه تایی (۲۰)

وَكَذَلِكَ وهئاواش أَعْزَنَّا دۆزینه وهمان هینا عَلَيْهِمْ به سه ریان لِيَعْلَمُوا تا کوو بزائن أَنَّ که وَعَدَ به لئینی الله

حَقُّ حه قونه گۆره وَأَنَّ و که السَّاعَةِ قیامهت و هه لسانه وه بۆ حساب لَا رَيْبَ گوماننیه فِیْهَا تیایدا إِذْ کات

يَتَنَازَعُونَ کیشه کیشده کهن يَبْنِيهِمْ له نیوانخویان أَمْرَهُمْ ده ربارهی مه سه له که ی ئه وان فَقَالُوا ئه وه بوو گوتیان

ابنوا دروستبکهن عَلَيْهِمْ له سه ریان بَنِيَانًا بینایه ک رَبَّهُمْ پهروه ردگاریان أَعْلَمُ زاناره يَبْنِيهِمْ به وان قَالَ وتیان

الَّذِينَ ئه وان هی غلبوا زالبوون عَلَى به سه ر أَمْرِهِمْ کاره که یان لَتَتَّخِذَنَّ بَنِيَانٍ دياریده که ین عَلَيْهِمْ به سه ریان

مَسْجِدًا سوژده گه تیک (۲۱) سَيَقُولُونَ له داهاتویکی نزیک ده لین ثَلَاثَةَ سیانن رَابِعُهُمْ چواره میان کَلْبِهِمْ سه گه که یانه

وَيَقُولُونَ ده شلین خَمْسَةَ پینجن سَادِسُهُمْ شه شه میان کَلْبِهِمْ سه گه که یانه رَجْمًا په لاره اوینن بِالْغَيْبِ به نادیاری (به تاریکی)

وَيَقُولُونَ ده شلین سَبْعَةَ حه وتن وَثَامِنُهُمْ وهه شته میان کَلْبِهِمْ سه گه که یانه قُلْ بَلَى رَبِّي پهروه ردیگرم أَعْلَمُ زاناره

يَعِدُّهُمْ به ژماره یان مَا يَعْلَمُهُمْ نایزائن إِلَّا ته نها قَلِيلٌ که میان نه بی فَلَآ تُمَارِ جا مه که موجداهله و دمه قاله

فِيهِمْ ده ربارهی ئه وان إِلَّا ته نها مِرَاءٌ موجداهله و دمه ده میکی ظَاهِرًا سوک و روکه شی وَلَا تَسْتَفْتِ پرسیارمه که

فِيهِمْ ده رباریان مِنْهُمْ له وان أَحَدًا (هیچ) که سی (۲۲) وَلَا تَقُولَنَّ هه رگیز مه لی لِشَيْءٍ به شتیک إِنِّي من

فَاعِلٌ کرده ی (ئه جامده ری) ذَلِكَ ئه وشته م غَدًا سبه ی (۲۳) إِلَّا مه گهر (بلی) أَنَّ که يَشَاءُ بیه ویت الله خودا

وَأَذْكُرْ وهیادی- رَبِّكَ پهروه ردیگارت- بکه وه إِذَا کات نَسِيتَ له یادتکرد وَقُلْ و بلی عَسَى ئومیده وارم أَنَّ که

يَهْدِيَنِي رنیمویم بکات رَبِّي پهروه ردیگرم لِأَقْرَبَ هه تا نزیک بم مِنْ له هَذَا ئه وشته رَشَدًا له پاستی و حه ق ناسی (۲۴)

وَلَبِثُوا مانه وه فِي له كَهْفِهِمْ ئه شکه وته که یان ثَلَاثَ مِائَةٍ سیسه د سِنِينَ سالان وَازْدَادُوا و زیاد له وهش تِسْعًا نو

(۲۵) قُلْ بَلَى الله خودا أَعْلَمُ زاناره بِمَا به ماوه ی لَبِثُوا مانه وه یان لَهُ هی خویه تی و تایبه ته به وی غِيبُ نادیاره کانی

السَّمَاوَاتِ ثَاسْمَانَهُكَانَ وَالْأَرْضِ وَ زهوى أَبْصِرْ بِهِ كَهَس بِيْنَه رْتَر نِيَه لَهَوِ وَأَسْمِعْ كَهَسِيْش بِيْسَه ر تَر نِيَه مَا لَھُم نِيَه تِيَان

مِنْ دُونِهِ بِيْجْگَه لَهَوِ مِنْ (هِيْچ) وَلِيٍّ دُوْست وَ يَارْمَه ت دَه ر وَلَا يُشْرِكُ وَ نَاكَ بَهَبَه شَهْرِيْكَ فِي لَه حَكْمِهِ حَوْكِيْ خَوِيْ

أَحَدًا (هِيْچ) كَهَسِيْكَ (٢٦) وَاتْلُ بِخَوْنِيْئَه وَه وَبَكَه وَه دَوَايَ مَا تَه وَهِيْ أُوحِيْ وَه حِيْ كِرَاوَه إِلَيْكَ بُوْ تُوْ مِنْ لَه

كِتَابِ كِيْتَابِيْ رَبِّكَ پَه رَوَه ر دِيْگَارْت لَا نِيَه مُبَدَّلَ (هِيْچ) بَگُوْرِيْ لِكَلِمَاتِهِ بُوْ وَتَه كَانِيْ تَهَوِ وَلَنْ تَجِدَ هَه رْگِيْز نَادُوْزِيْئَه وَه

مِنْ دُونِهِ جَگَه لَهَوِ مُلْتَحِدًا (هِيْچ) پَه نَاگَه وَ يَارِيْدَه دَه رِيْ (٢٧) وَاصْبِرْ دَان بَگَرَه بَه نَفْسِكَ نَهْفَسِيْ خُوْت مَعَ لَه گَهْل

الَّذِينَ تَهَوَانَهِيْ يَذْعُوْنَ (دَه پَه رَسْتَن) بَانْگَدَه كَهَن رَّبِّهَمْ پَه رَوَه ر دِيْگَارِيَان بِالْعَدَاةِ بَه بَه رَهَبَه يَانِيَان وَالْعِشْيِ وَ دَهْمَه وَ ثِيْوَارَان

يُرِيدُوْنَ مَهَبَه سْت وَ ثَامَانْجِيَان وَجْهَهُ رَوِيْ پَه رَوَه ر دِيْگَارِيَان ه وَلَا تَعْدُ وَ - عَيْنَاكَ چَاوَه كَانْت - لَامَه دَه عَنْهُمْ لِيْتِيَان

تُرِيدُ بِخَوَايَ زِيْنَةَ رَازَوَهِيْ الْحَيَاةِ ثِيَانِي الدُّنْيَا دُونِيَّا وَلَا تُطْع وَ گُوْنِمَه دَه مَنْ كَهَسِيْ أَغْفَلْنَا غَاْفَلْمَان كَرْدِيْ قَلْبُهُ دَلِيْ

عَنْ لَه ذِكْرُنَا يَادِي خُوْمَان وَاتَّبِعْ وَ كَه وَتَبِيْئَتَه شُوْئِيْن هَوَاهُ ثَارَه زَوَوِيْ خَوِيْ وَكَانَ وَ - أَمْرُهُ كَارَوِبَارِيْ

فُرْطًا بِيْ سَه رَوَه ر وَ مَاهِيْ پُوْچ - بَيْت (٢٨) وَقُلْ وَهَبْلِيْ الْحَقُّ رَاسْتِيْ وَهَقِّ مِنْ لَه رَبِّكُمْ پَه رَوَه ر دِيْگَارْتَانَه وَهِيَه

فَمَنْ جَاهَه ر كَهَسِيْ شَاءَ وَيَسْتِيْ فَلْيُؤْمِنْ تَه وَه بَا ثِيْمَان بَهِيْئِيْ وَمَنْ وَه هَه ر كِيْ شَاءَ وَيَسْتِيْ

فَلْيَكْفُرْ بَا بَرَوَاهِيْئِيْ وَ كَاْفَر بَيْتِ إِنَّا بَه رَاسْتِيْ أَعْتَدْنَا ثِيْمَه ثَامَادَهْمَان كَرْدَه لِلظَّالِمِيْنَ بُوْزَالْمَه كَان نَارًا ثَاگَرِيْكَ

أَحَاطَ گَهْمَارُوِيْ بِهِمْ تَهَوَانِيْ دَاوَه سَرَادِقُهَا دِيْوَارِيْ بَلِيْسَهِيْ وَإِنْ وَ تَه گَه ر يَسْتَغِيْثُوا هَاوَارِيْ يَارْمَه تِيْ وَ فَرِيَا كَه وَتَن بَكَهَن

يُغَاثُوا فَرِيَا دَه كَرِيْن بِمَاءٍ بَه ثَاوِيْكَ كَالْمُهْلِ وَهَك مَس وَ ثَاسْنِيْ تَوَاوَه يَشْوِيْ دَه بَرِيْثِيْئِيْ وَ هَه نْدَه پَرُوْكِيْئِيْ الْوُجُوْهَ دَه مَوْچَاوَه كَان

بِئْسَ ثَايِ چَه نَدَخْرَاپَه الشَّرَابُ خَوَارْدَنَه وَه كَه وَسَاءَتْ وَ ثَايِ چَه نَدَخْرَاپَه مُرْتَفَقًا شُوْئِيْ حَهَوَانَه وَه وَ پَالَكَه وَتَنِيْكَ (٢٩)

إِنَّ بَه رَاسْتِيْ الَّذِينَ تَهَوَانَهِيْ آمَنُوا بَاوَه رِيَان هِيْئَاوَه وَعَمِلُوا وَ كَرْدُوِيَانَه الصَّالِحَاتِ چَاكَه كَان إِنَّا بِيْگُوْمَان ثِيْمَه

لَا نُضِيْعُ بَه فَيَرْوَنَادَهِيْن أَجْرَ پَادَاشْتِيْ مَنْ كَهَسِيْكَ أَحْسَنَ چَاكِيْ كَرْدِيْئِيْ عَمَلًا لَه كَارَه كَان (٣٠) أُولَئِكَ تَهَوَانَه

لَهُمْ بُيُوتٌ هَاهُنَا جَنَّاتُ بَغَاتٍ عَذْنٍ مانهوهی ههتا ههتای تَجْرِي تَيِّبَةً دَهْبِيتٍ مِنْ لَه نُحْتِمُ زُيْرَانْدَا

الْأَنْهَارُ چهندين روبرار يُجْلَوْنَ تهرازيندرينهوه فِيهَا تَيَايِدَا مِنْ بَه اَسَاوِرَ گهلی بازن و دهستهبند مِنْ لَه ذَهَبٍ زَيِّر

وَيَلْبَسُونَ وَتَهْطُوشُن ثِيَابًا پُوشاکي خُضْرًا سهوز مِّنْ لَه سُنْدُسٍ ئاوريشمی تهنگ وَاسْتَبْرَقٍ وئاوريشمی تهستور

مُتَكِنِينَ شَانِيَان دَاوَاهِ فِيهَا تَيَايِدَا عَلَى لَه سَهَرِ الْأَرَائِكِ ج چهندين تهخت و قهنهفهان نَعِمَ ئای چهندچاکه

الثَّوَابُ تهوپاداشته وَحَسُنَتْ وَ چهند چاکه مُزْتَفَقًا شويی پالدا نهوه و ههوانهوه کهش (۳۱) وَاضْرِبْ وَ - لَهُمْ بُيُوتَانِ

مَثَلًا ميسال و نمونههیک (-بهينهوه): رَجُلَيْنِ دوو پياو جَعَلْنَا - لِأَحَدِهِمَا به يه کيکیان-داو و به خشی جَنَّتَيْنِ دووباخان

مِنْ لَه اَعْنَابٍ تَرِي جُور او جُور وَحَفَفْنَاهُمَا وهدهوريان مان دا بَخْلٍ به دار خورمای وا! وَجَعَلْنَا وَ - بَيْنَهُمَا لَه نِيَوَانِيَانْدَا

زَرْعًا بهر و بوميک (زراعهتيک) -مان دانا (۳۲) كَلَّمَا ههردوو الْجَنَّتَيْنِ باغهکان آتَتْ - أَكَلَهَا (به رهه می) خواردنی-هيئا

وَلَمْ تَظْلَمْ وَ که می نه کرد (و خه سار نه بوو) مِنْهُ لِي شَيْئًا ج (هيچ) وَجَرْنَا وَ ههلمان قولاند (خاکمان شهق کرد)

خِلَالَهُمَا لَه نِيَوَانِيَان نَهْرًا (به) روبرايک (۳۳) وَكَانَ لَهُ ئيتر هه يبوو نَمْرُ بهر و بوميک (چون بهر و بوميک!) فَقَالَ تهوساکه-

لِصَاحِبِهِ به برادره که ی-گوت وَهُوَ کاتِي تهو يُحَاوِرُهُ گفتوگوی له گهل ده کرد: أَنَا مِنْ أَكْثَرِ زِيَاتَرَمِ مِنْكَ لَه تَو (ههيه)

مَالًا لَه سامان و مال وَأَعْرُ و بالآ دهست ترم نَفَرًا لَه نه فهر (و بهردهسته) (۳۴) وَدَخَلَ وه چووه ناو جَنَّتَهُ باغه که ی

وَهُوَ لَه حَالِي تهو ظَالِمٌ زَالِم بوو وسته مکار بوو لِنَفْسِهِ بُوخودی خوئی قَالَ گوئی: مَا أَظُنُّ گومانناکه م أَن كَه تَيِّدَ -

هَٰذِهِ تهوه (تهو باخاته) أَبَدًا هه رگيز-له ناو بجيت (۳۵) وَمَا أَظُنُّ وگومانيش ناکه م السَّاعَةِ کاته که (قيامت)

قَائِمَةً دَابِيت (به رپا بيت) وَلَئِنْ وَ ههتا ته گهر (وادابنيم) رُدِدْتُ گيردرامه وه إِلَى بُو رَيِّ پهروه ريگارم لِأَجِدَنَّ بِنِگومان-

خَيْرًا باشتر مِّنْهَا لهو-ده بينمه وه مُنْقَلَبًا له گهرانه وه م (۳۶) قَالَ گوئی لَهُ يِي صَاحِبُهُ برادره که ی وَهُوَ کاتِي تهو

يُحَاوِرُهُ قسه ی ده کرد له گه لی أَكْفَرْتَ تهوه کوفر تکرر! بِالَّذِي بهوه ی خَلَقَكَ توی به ديپينا مِنْ لَه تُرَابٍ خَوِّل

ثُمَّ پاشان مِّنْ لَهُ نُطْفَةٍ دَلُوبَهْ كُتَاوْ ثُمَّ پاشان سَوَّاكَ رِيكْ كَرْدُووِي رَجُلًا (به) پیاوئیک (۳۷) لَلِكَاْ به لَامْ مِّنْ هُوَ هُوَ تَهو

اللَّهُ (تاکه په رستراوی حهق) الله رَبِّي په روه ردیگارمه وَلَا أُشْرِكُ و به شدار ناکهم (شهریکی بۆبیرانادهم) بِرِّي به په روه ردیگارم

أَحَدًا (هیچ) که سیک (۳۸) وَلَوْلَا (و ده بوا) إِذْ که دَخَلْتَ چوویتنه ناو جَنَّتِكَ باخه که ت قُلْتَ (گوتبات)

مَا هه رچی هه یه شَاءَ ویستی (و به دیه پیراوی) اللَّهُ خودایه لَا نیه قُوَّةَ (هیچ) هیزیک إِلَّا تنه ا بِاللهِ ج به خودا

إِنْ تَه گهر تَرَنْ و امده بیبی اَنَا مِّنْ أَقَلِّ که مترم مِّنْكَ له تو مَالًا له مال وَلَدًا و منال (۳۹) فَعَسَى تَه وه ئومیده وارم

رَبِّي په روه ردیگارم اَنْ که یُؤْتِنِ پیمبدات خَيْرًا چاکتر مِّنْ له جَنَّتِكَ باخه که ت وِیْرِسَلْ وه بنیړی عَلَیْهَا به سه ریډا

حُسْبَانًا به لایه کیبه حساب مِّنْ له السَّمَاءِ ئاسمان فَتُصْبِحْ تَهوسا (به یانی) بېیته صَعِيدًا خاکی زَلَقًا خلیسکاوی

(۴۰) اَوْ یان یُصْبِحْ بېیت (بجیت) مَاؤَهَا ئاوه که ی غَوْرًا به قو لای خاكَ (روو بجیت) فَلَنْ تَسْتَطِيعَ جَاهه رگیزنه توانی

لَهُ بؤی طَلَبًا داواکردن (داواکار بی) (۴۱) وَأَحِيطْ وه ده وره درا (له ناویرا) بِمَرِّهِ به به روه وومه که ی فَأَصْبَحْ تَهوسا وایلیتهات

یُقَلِّبُ هه لگږور وه رگیزی ده کرد كَفَّيْهِ هه ردووده سته کانی (لیکیدهدا) عَلَی له سه ر مَا هه رچی أَنْفَقَ سه ر فی کردبوو فِیْهَا تئیدا

وَهِيَ لهو کاته ی تَهو (باخه که ی) خَاوِيَةٌ ته پی بوو (به تال وکاول بوو) عَلَی به سه ر عُرُوشَهَا ساباته کانه وه ی (به سه ری که دا ته پی بوو)

وَيَقُولُ وه ده یووت يَا لَيْتَنِي خَوَزْگه م لَمْ أُشْرِكْ هاوبه شیم نه کردبا (شریکم بپیرانه دابا) بِرِّي بؤ په روه ردیگارم

أَحَدًا (هیچ) که سیک (۴۲) وَلَمْ تَكُنْ وه نه بوو لَهُ بؤی فَتَهُ (هیچ) ده سته و تاقمیک

يَنْصُرُونَهُ سه ری بخهن (فریای بکهون) مِّنْ له دُونِ غیری اللَّهُ خودا وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا وه خو شی سه رکه و تونه بوو (۴۳)

هُنَالِكَ ئاله وئ (ده رکهوت که) الْوَلَايَةِ دؤست و سه رخه ری لِلَّهِ (هه ر) بؤخودا (ی) الْحَقِّ هه ق هُوَ تَهو خَيْرٌ چاکترینه

ثَوَابًا (له) پاداشته دانه وه وَخَيْرٌ و چاکترینه عَقْبًا له سه رته نجام (عاقبه ت خیرتره) (۴۴) وَاضْرِبْ وه به پینه وه هُمْ بؤیان

مَّثَلْ نمونه ی الْحَيَاةِ ثیانی الدُّنْيَا دونیا كَجَاءِ وه ک ئاوئیک أَنْزَلْنَاهُ دامن به زاند مِّنْ له السَّمَاءِ ئاسمان

مِنْ دُونِي بَيِّجْكَ لَهُ مِنْ وَهُمْ لَهُوَ كَاتَهَى ئَهْوَانَ لَكُمُ بَوْتَانِ عَدُوٌّ دَوْرَمَنْ بَشَسَ ئَاى كَه خَرِبَتَرِيهَ لِلظَّالِمِينَ بَو سَتَهْمَكَارَن

بَدَلًا پَنگُورَنِيك (٥٠) مَا أَشْهَدْتُهُمْ نَهْمَكَرْدوون به بِيْنَهَر و شَايَهْتِي خَلَقَ به دِيهِيْتَانِي السَّمَاوَاتِ ئَاسْمَانَهْكَان

وَالْأَرْضِ وَ زَهْوَى وَلَا خَلَقَ وَ نَه دُرُوسْتَكِرْدَن وَ فِهْرَاهَهْم هِيْتَانِي أَنْفُسِهِمْ خَوْيَانِيَش

وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ وَ هَهْلَبْزِير نَه بُووم (وَنَهْمَكَرْدَبُوو) الْمُضِلِّينَ گُومِرَاكِهْرَهْكَان عَضُدًا به يَارْمَهْتَدَهْر (٥٠) وَيَوْمَ وَ ئَهْوَ رَوْژَهْی

يَقُولُ دَهْی نَادُوا بَانْگ بَكَهَن شُرَكَائِي شَهْرِيكَهْكَانَمْ الدِّينَ ئَهْوَانَهْی زَعَمْتُمْ به دِرُو دَاتَنَابُوو بَوْمَ فَدَعَوْهُمْ جَا بَانْگِيَاكِرْدَن

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا ئَهْوَ سَا نَه دِيَاَنْدَاوَه وَهَلَامْ هُمُ بَوْيَان (بَهْدَهْمِيَاَنْدَهْوَ نَهْچُوون) وَجَعَلْنَا وَ دَامَانَا يَبْنِهِمْ لَهْئِيْوَانِيَان

مَوْبِقًا به هِيْلَاكْ بَهْرِيك (٥٢) وَرَأَى وَ بِيْنِيَانِ الْمُجْرِمُونَ تَاوَاَنْكَارَهْكَانِ النَّارَ ئَاْگَرِي دَوْژَهْخ

فَطَنُوا ئِيْنَجَا گُومَانِيَانِ بَرْد (وَ يَقِيْنِيْنِيَانِ بَو دُرُوسْت بُووَكَه) أَنَّهُمْ كَه ئَهْوَاَنْ خَوْيَانِ مَوَاقِعُوهَا تِيْیِ ئَالَاوَنْ وَ تِيْیِ كَهْوَتُووَنْ

وَلَمْ يَجِدُوا وَ نَهْيَاَنْدَوْژِيَهْوَ عَنَهَا لِيْ يَهْوَهِ مَصْرَفًا (هِيْچ) دَهْرَجَهْيَهْكَ وَ دَهْرِيَاَز بُووَنِيك (٥٣) وَلَقَدْ وَهْوَابُوو

صَرَفْنَا جَوْرَاوَجُوْر گِيْرَاوْمَاْنَه (تَهْوَهِ) فِيْ هَذَا لَهْئَاوْئَهْمَ الْقُرْآنِ قُورْئَاْنَه لِّلنَّاسِ بَوْخَهْلَكْ مِنْ لَهْ كُلِّ هَهْمُوو

مَثَلٍ^ج نَمُووْنَهْيَهْكَ وَكَانَ وَ وَابُوو الْإِنْسَانُ مَرْوُفٌ أَكْثَرَ زَوْرَتَرِيْنِ شَيْءٍ شَت (بُوو)

جَدَلًا لَهْ جِيْدَالْ كِرْدَن (بَه قَسَهْكَرْدَن لَهْهَهْوَلْ دَايَه بَو سَهْپَاَنْدَنِي رَاْیِ خُوْیِ وَ بَهْئَاْرَاْسْت دَاْنَانِي بَهْرَاْمَبَهْر بَهْهَهْمُوو جَوْرِيك) (٥٤)

وَمَا مَنَعَ وَ رِيْگَرِي نَهْكَرْدُوَه (نَهْبُوْتَهْ بَهْرَبَهْسَتِي) النَّاسَ مَرْوُفَهْكَانِ أَنَّ كَه يُوْمِنُوا ئِيْمَاَنْ بَهِيْنِ إِذْ كَاتِي جَاءَهُمْ بَوْيَانْ هَات

الْهُدَى رِيْگَاْیِ حَهْق وَ هِيْدَايَهْت (قُورْئَاَنْ وَ ئِيْسَلَامْ وَ پَهْيَاْمَبَهْر) وَيَسْتَغْفِرُوا وَ بَكَهَن دَاوَاْیِ لِيْخُوشَبُووِي رَبِّهِمْ پَهْرُوَهْرْدَغَاْرِيَان

إِلَّا تَهْنَهَا أَنَّ تَهْوَهِ تَأْتِيَهُمْ بِيْتِ بَوْيَانِ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ عَاْدَهْتِي (لَهْئَاوْیِرْدَنِي) ئُوْمَهْتَهْكَانِي پِيْشُووْ أَوْ يَانِ يَأْتِيَهُمْ بِيْتِ بَوْيَانِ

الْعَذَابُ عَهْزَاَبِ قُبْلًا پُووَبَهْرُوو (٥٥) وَمَا نُرْسِلُ وَ نَانْتَرِيْنِ الْمُرْسَلِيْنَ پَهْيَاْمَبَهْرَهْكَانِ إِلَّا تَهْنَهَا مُبَشِّرِيْنَ مَزْگِيْنِيْدَهْر

وَمُنْذِرِيْنَ^ج وَ تَرَسِيْنَهْرَن وَيُجَادِلُ وَدَهْمَبَاْزِي دَهْكَهَنْ دَهْكَهَنْ بَو سَهْرَخَسْتَنِي رَاْیَانِ الدِّينَ ئَهْوَانَهْی

كَفَرُوا كوفريان كرد و باوهريان نههينا بِالْبَاطِلِ به بهلگه‌ی پرو پوچ و بهتال لِيُدْحِضُوا تا ره‌تېكه‌نوهه بِهِ يېي

الْحَقِّ حهق و راستی وَاتَّخَذُوا و كرديان آيَاتِي ثايات وبه‌لگه دياره‌كان وَمَا و نهوه‌ی يېي أَنْذَرُوا ترسینران

هَزُوا به گلکته پېکراو (۵۶) وَمَنْ و کي اَظْلَمُ سته‌مکارتړه مِّنْ له‌وکه‌سه‌ی ذُكِّرَ بيرخراوه بآيَاتِ به ثاياته‌کانی

رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری فَأَعْرَضَ نه‌وسا پروی وه‌رگړا وېشتی تېکړد عَنْهَا لِيْ وَلَسِيْ و يادی نه‌کرده‌وه مَا نهوه‌ی

قَدَّمَتْ پېش‌يخستېوو (و کردبووی له تاوانه‌کان) يَدَاهُ هه‌ردووده‌س ته‌کانی إِنَّا نِيْمه خوْمان جَعَلْنَا داماننا عَلَيَّ له‌سه‌ر

قُلُوبِهِمْ دلّه‌کانيان اَكِنَّةً چه‌ندین په‌رده‌ی نه‌ستوور اَنْ كه نه‌توانن يَفْقَهُوْهُ تېيېگه‌ن وَفِي له‌ آذَانِهِمْ گوئیکانيان

وَقَرَأَ گوئگرانيه‌ک وَإِنْ و نه‌گه‌ر تَدْعُهُمْ بانگی نه‌وانيش بکه‌ی اِلَى بُو اَلْهُدٰى ناسینی پېي حهق

فَلَنْ يَهْتَدُوا نه‌وه‌هه‌رگيز هيدايه‌ت وه‌رنالگرن اِذَا که‌واييت اَبَدًا هه‌تاهه‌تايي (۵۷) وَرَبُّكَ و په‌روه‌ردگاری توّی

الْغُفُورُ زورلنخوش بوو ذُو خاوه‌نی الرَّحْمَةِ ميه‌ره‌بانی و به‌زه‌یي لَوْ نه‌گه‌ر يُوَاخِذُهُمْ لَيِّيان بگريّت بِمَا به‌ نهوه‌ی

كَسَبُوا کردويانه و به‌ده‌ستيان هيناوه لَعَجَلْ نه‌وه بېگومان پېش‌يده‌خست لَهُمْ بُوَيان الْعَذَابَ عه‌زاب بَلْ به‌لام

لَهُمْ بُوَيان هه‌يه مَّوعِدٌ کات وشوئنيکی به‌لّين پيدراون لَنْ يَجِدُوا هه‌رگيز نادوزنه‌وه مِنْ دُونِهِ جگه له‌وه مَوْثَلًا (هيچ) په‌نايه‌ک

(۵۸) وَتِلْكَ و نه‌و الْقُرْآنِ دنهاتانه اَهْلَكَاهُمْ له‌ناومان بردن لَمَّا کاتيک ظَلَمُوا سته‌ميانکرد وَجَعَلْنَا و داماننا

لِمَهْلِكِهِمْ بو له‌ناو بردنه‌که‌يان مَّوْعِدًا موعيديک (کات وشوئنيکی ديار) (۵۹) وَاِذْ و کاتي قَالَ گوئی مُوسٰی موسا

لِفَتَاٰهُ به غولامه‌که‌ی (خزمه‌تکاره‌که‌ی) لَا اَبْرَحْ کوئنادهم (راناوه‌ستم) حَتّٰی هه‌تا اَبْلَغْ ده‌گه‌م به جَمَعَ شوئنی به‌يه‌ک گه‌يشتنی

الْبَحْرَيْنِ دوو ده‌رياکه اَوْ يا اَمْضِيْ تيده‌په‌رېنم (ده‌رؤم) حُقبًا ماوه‌يه‌کی زور ، چه‌ندین ساَل يان هه‌شتا ساَل (۶۰)

فَلَمَّا جا که بَلَّغَا گه‌يشتنه جَمَعَ شوئنی به‌يه‌ک گه‌يشتنی يَيْنَهُمَا نيوانيان نَسِيًا له‌ياديانکرد حُوتَهُمَا ماسيه‌که‌يان

فَاتَّخَذَ جا گرتيه به‌ر سَبِيلَهُ رېچکه‌که‌ی فِي له‌ناو الْبَحْرِ ده‌رياکه سَرَبًا به‌رېچکه‌يه‌کی لار (شوړ) (۶۱) فَلَمَّا جا که

جَاوَزَا تَيَانِپَه‌رَاند قَالَ گوټی لِفَتَاهُ به غولامه‌که‌ی آتِمَا بهیننه بۆمان غَدَاءَنَا خوادنی نیوه‌رۆمان (فراڤین)

لَقَدْ ئوه‌وبوو (به‌راستی) لَقِينَا پیمان‌گه‌یشت مِنْ له سَفَرِنَا سه‌فه‌ره‌که‌مان هَذَا ئهمه نَصَبًا ماندویتی وشه‌که‌تی (٦٢)

قَالَ وټی أَرَأَيْتَ دیتت ؟ إِذْ که أَوَيْنَا په‌نامان برد إِلَى به‌رهو الصَّخْرَةِ تاویره‌که (به‌رده‌گه‌وره‌که) فَإِنِّي ئه‌وه من خۆم

نَسِيتُ له‌بیرم کرد الحُوت ماسیه‌که وَمَا أَنْسَانِيهِ و له‌بیری نه‌بردمه‌وه إِلَّا (هیچ) تهنه‌ا الشَّيْطَانُ شه‌یتان أَنْ که

أَذْكُرُهُ^ج بیرم بیته‌وه و بیټی بلیم وَاتَّخَذَ و گرتیه‌به‌ر (پاش زیندو بوونه‌وه‌ی) سَبِيلَهُ ریچکه‌ی خۆی فِي له‌ناو الْبَحْرِ ده‌ریاکه

عَجَبًا به‌ شیوه‌کی سه‌رسوره‌یتنه‌ر (٦٣) قَالَ وټی ذَلِكَ ئه‌وی باسکرد مَا ئه‌وه بوو كُنَّا نَبْغُ^ج که ده‌مانوښت

فَارْتَدَّا جا‌گه‌رانه‌وه عَلَيَّ له‌سه‌ر آثَارِهِمَا شوټن پیکانیان قَصَصًا پنبه‌یی (٦٤) فَوَجَدَا ئه‌وه‌بو بینیان عَبْدًا به‌نده‌یه‌ک

مِّنْ له عِبَادِنَا به‌نده‌کانمان آتَيْنَاهُ پیمان به‌خشیبوو رَحْمَةً به‌میهره‌بانی مِّنْ له عِندِنَا لایه‌ن خۆمانه‌وه

وَعَلَّمْنَاهُ و‌فی‌رمانکردبوو مِنْ له لَدُنَّا لایه‌نی تایبه‌تی خۆمانه‌وه عَلِمًا زانستیک (زانستیک‌ی تایبه‌ت) (٦٥) قَالَ وټی لَهُ یټی

مُوسَى موسا هَلْ ئایا أَتَّبِعُ (مۆله‌تم ده‌ده‌ی) به‌دوات بکه‌وم عَلَيَّ أَنْ تا له‌سه‌ری تُعَلِّمُنِي فی‌رم بکه‌ی مِمَّا له‌ئه‌وی

عَلِمْتَ فی‌رکراویت رُشْدًا (زانستیک‌ی بۆ) رِیِّ حه‌ق ناسی و‌حه‌قکاری (٦٦) قَالَ وټی إِنَّكَ دَلْنِيَا به‌ئه‌توو

لَنْ تَسْتَطِيعَ هه‌رگیز ناتوانی مَعِيَ له‌گه‌ل من صَبْرًا ئارامگری (٦٧) وَكَيْفَ جا‌چۆن تَصْبِرُ ئارام ده‌گری عَلَيَّ له‌سه‌ر

مَا شَتِيكَ لَمْ تُحِطْ ده‌ورت نه‌داڤی و ته‌واو نه‌ترانیڤی يِه يټی خُبْرًا به‌خه‌به‌ر و زانیاری (زانیاری ته‌واوت نه‌بیټ له‌سه‌ری) (٦٨)

قَالَ وټی سَتَجِدُنِي دواي ده‌مبښی اِنْ شَاءَ اللّٰهُ ئه‌گه‌ر خودا ویستی صَابِرًا ئارامگر ده‌بم وَلَا أَغْصِي و سه‌رپیچی ناکه‌م

لَكَ لَيت أَمْرًا له‌فه‌رمانیکیش (٦٩) قَالَ وټی فَإِنْ جا‌ئته‌گه‌ر اتَّبِعْنِي به‌دوام که‌وتی فَلَا تَسْأَلْنِي ئه‌وه پرسیارم لى مه‌که

عَنْ له شَيْءٍ (هیچ) شتیک حَتَّى هه‌تا‌کوو أُحْدِثَ (باس) ده‌که‌م لَكَ بۆت مِنْهُ له‌وه‌وه (ده‌رباره‌ی ئه‌و‌شته‌وه)

ذِكْرًا باسټیک (٧٠) فَانْطَلَقَا ئه‌وسا هه‌ردوکیان ده‌رچوون حَتَّى هه‌تا إِذَا که رَجَا سواربوون فِي له‌ناو

السَّفِينَةُ^ط که شتیه ک خرقها^ط کونی تیکرد قَالَ وَتِي أُخْرِقَهَا^ط (ئهوه) کونت کرد لِتَغْرَقَ^ط تا بن ئاو بخه ی

أَهْلَهَا^ط خاوه نه کانی (سه رنشیه کانی که شتیه که) لَقَدْ^ط به راستی جِئْتُ^ط هینات (کردت) شَيْئًا^ط شتیکی إِمْرًا^ط زور ناشیاو (۷۱)

قَالَ وَتِي أَلَمْ أَقُلْ^ط ئه دی نه موت إِنَّكَ^ط تُو لَنْ تَسْتَطِيعَ^ط هه رگیز ناتوانی مَعِيَ^ط له گه لم صَبْرًا^ط ئارامگری (۷۲) قَالَ وَتِي

لَا تَوَاحِدُنِي^ط لیم مه گره بِمَا^ط به وهی نَسِيتُ^ط له بیرم چوو وَلَا تَرْهِفْنِي^ط وه بارگرانم مه که مِنْ^ط له أَمْرِي^ط کاره کهم (فَیْرَبُونَمْ^ط له تُو)

عُسْرًا^ط به گرانی و قورسی (۷۳) فَانْطَلَقَا^ط ئینجا ده رچوون حَتَّى^ط هه تا إِذَا^ط که لَقِیَا^ط گه شیتنه غُلَامًا^ط منائیک

فَقَتَلَهُ^ط یه کسه ر کوشتی قَالَ وَتِي أَقْتَلْتُ^ط ئه وه کوشتت نَفْسًا^ط نه فسیکی زَكِيَّةً^ط پاك (بِی تاوان) بِغَيْرِ^ط بِنِ به رامبه ر

نَفْسِي^ط نه فسیکی تر لَقَدْ^ط به راستی جِئْتُ^ط هیناوته (ئه نجامت دا) شَيْئًا^ط شتیکی نَكْرًا^ط نه شیاو ونا په سند (۷۴) قَالَ وَتِي

أَلَمْ أَقُلْ^ط ئه دی نه موت إِنَّكَ^ط تُو لَنْ تَسْتَطِيعَ^ط هه رگیز ناتوانی مَعِيَ^ط له گه لم صَبْرًا^ط ئارامگری (۷۵) قَالَ وَتِي إِنْ^ط ئه گه ر

سَأَلْتُكَ^ط پرسیارم لیکردی عَنْ^ط ده رباره ی شَيْءٍ^ط هه ر شتیکی بَعْدَهَا^ط پاش ئه وه یان فَلَا تُصَاحِبْنِي^ط ئه وه ها وه لیم مه که^ط

قَدْ بَلَغْتَ^ط ئه وه گه یشتی مِنْ^ط له لَدُنِّي^ط لایه ن منه وه عُدْرًا^ط به عوزر و به هانه (بُو لِي جیا بونه وه م) (۷۶)

فَانْطَلَقَا^ط ئینجا ده رچوون حَتَّى^ط هه تا إِذَا^ط که أَتَيَا^ط ها تنه لای أَهْلَ^ط خه لکی قَرْيَةٍ^ط دێیه ک اسْتَطَعَمَا^ط داوای خواردنیا ن کرد له

أَهْلَهَا^ط خه لکه که ی فَأَبَوَا^ط ئه وه بوو پازی نه بوون أَنْ^ط که يُضَيِّفُوهُمَا^ط میوانداریان لیبکه ن فَوَجَدَا^ط ئینجا بینیا ن فِیْهَا^ط تیایدا

جِدَارًا^ط دیواریک یُرِيدُ^ط ده یه ویت أَنْ^ط که یَنْقُضَ^ط (بکه ویت و بروخیت)

فَأَقَامَهُ^ط ئه وه بوو راستی کرده وه و قیتی کرده وه (چاکی کرده وه) قَالَ (موسا سلامی خودای لیبت) وَتِي لَوْ^ط ئه گه ر شِئْتُ^ط بتویستبا

لَا تَخَذُتَ^ط بئگومان وه رنده گرت عَلَيْهِ^ط له سه ری أَجْرًا^ط پا داشتیک (۷۷) قَالَ وَتِي هَذَا^ط ئه مه فِرَاقُ^ط جیا بونه وه یه

بَيْنِي^ط نیوانم وَبَيْنِكَ^ط و نیوانی تُو سَأُنْبِئُكَ^ط وا راستیت پیده لیم بِتَأْوِيلِ^ط به لیکدانه وه ی مَا^ط ئه وه ی لَمْ تَسْتَطِعْ^ط نه نتوانی

عَلَيْهِ^ط له سه ری صَبْرًا^ط ئارام (بگری) (۷۸) أَمَّا^ط هه رچی السَّفِينَةُ^ط که شتیه که

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ نَوه هى كه سانيكى دهستكورت بوو يِعْمَلُونَ كاريان ده كرد فِي له ناو الْبَحْرِ دهرىا فَأَرَدْتُ جا ويستم

أَنَّ كَهِ أَعِيهَا عهیداری بکهَم وَكَانَ وَ هه‌بوو وَرَاءَهُمْ به‌دوایانه‌وه مَلِكُ پاشایه‌ک یَاخُذُ ده‌ییرد کُلُّ هه‌موو

سَفِينَةٍ که شتیه ک غَضْبًا به ده‌ستبه‌سهر داگرتن و غه‌صب (۷۹) وَأَمَّا و هه‌رچی الْعَلَامُ مناله‌که فَكَانَ ئه‌وه و ابوو

آبَوَاهُ باوایی مُؤْمِنِينَ ئیماندار بوون خَشِينَا جا (زانیمان و) ترساین اَنْ که يَرْهَقَهُمَا بارگرانیان بکات (پشتیان کووړبکات)

طُغْيَانًا به به‌زاندنی سنووره‌کان و طوغيان کردن **وَكُفْرًا** و به کوفری (یه‌ک خودا نه‌په‌رستی) (۸۰) **فَأَرَدْنَا** ئه‌وسا و ییستمان

اَنْ كِه يٰدٰهُمَا بگويته وه بويان رُبُّهُمَا په روه ردگاريان خَيْرًا چا كتر مِنْهُ لهو زَكَاةً له پاكي وَاَقْرَبَ و نزیکتر

رُحْمًا لَه مِيهَرَه بَانِي مِيهَرَه بَانْتَرَه (۸۱) وَأَمَّا وَهَرَجِي الْجِدَارُ دِيوَارَه كَه فَكَانَ ثَه وَه- لَغْلَامِينَ هِي دُوو مِنَالِي

هَتِيوَو (-بوو) فِي له الْمَدِينَةِ شاره‌كه وَكَانَ و وابوو تَحْتَهُ له ژيږيدا كَنَزُ گه‌نجينه‌هك (زير و زيوو هه‌بوو)

هَمَّا هِي تَهَوَان بُوو وَكَانَ وَابُوو أَبُوهُمَا بَاوَكِيَان صَالِحًا پِيَاوْچَاك بُوو فَأَرَادَ جَا وَيَسْتِي رَبُّكَ پِهَرُوهرديگارت أَنْ كِه

يٰۤاَيُّهَا اَشْدُّهُمَا ته‌اوای هیژ و توانای خوین و دهری‌بکه‌ن کَنْزَهُمَا گه‌نجینه‌که‌یان

رَحْمَةً (نہوکارانہی کردم ہہمووی) رھمہت و میہربانی بوو مِّنْ لَّہٗ رَبِّکَؕ پھروہردیگارت وَمَا فَعَلْتُمْ و تھوہم نہ کرد عَنْ لَّہٗ

ج
أَمْرِي بېاری خۆمهوه (له خۆمهوه) ذَلِكَ ئهوهيان تَأْوِيلُ لیکدانهوهی مَا ئهوهی لَمْ تَسْطِعْ نهتوانی عَلَيْهِ لهسهری

صَبْرًا ٴارام (بگری) (۸۲) وَيَسْأَلُونَكَ و پرسپارت لیده کهن عَنْ دهرباره ی ذِي خاوهن

الْقَرْنِ دوو شاخه که (دوو قوچه که) **قُلْ** بلی **سَأْتَلُوْا** واده خوینمه وه **عَلَيْكُمْ** به سه رتان **مِنْهُ** له وه وه (دهرباره ی نه وه وه)

ذِكْرًا (قورئان) (۸۳) إِنَّا نُمِثُّهُ خُومَان مَكَّا جِيگيرمان کرد و دامه زراومان کرد (دهسه لاتمان پيدا) لَهُ بؤى فِي له

الأَرْضِ زَمْوَى وَآيِنَاهُ و هينابومان بوى (پيماندا بوو) مِّنْ لَّهٗ كُلِّ هَمْوَو شَيْءٍ شَتِيك سَبِيَّا هُوْكَارِيك (٨٤)

فَاتَّبِعْ جا که و ته دواى سَبِيًّا هوکارنیک (رینگایه ک) (۸۵) حَتَّى هه تا إِذَا که بَلَّغْ گه یشته

مَغْرِبَ شَوَيْتِي ئَاوَا بُوونِي (رِوژئاوا) الشَّمْسِ رِوژ وَجَدَهَا رِوژِي بِيئِي تَغْرُبُ ئَاوَا دَهْبِيَّت فِي لَه عَيْنِ سَهْرچَاوَه وَ كَانِيَهْ كِي

حَمِيَّة گَهْرَم وَ قَوْرِيئِي وَوَجَدَ وَ بِيئِي عِنْدَهَا لَای قَوْمًا قَهْوَمِيك قُلْنَا وَتَمَان يَا نَهْی ذَا الْقَرْنَيْنِ زُولْقَهْرَنَهْیَن اِمَّا يَا

اَنْ نَهْوَهی تَعْدَبَ نَهْشَكَهْجَهْ بَدَهی وَ اِمَّا وَ يَان اَنْ نَهْوَهی تَتَخَذَ هَهْ لَبْگَرِيَت (هَهْ لَسُوکَهْوَت بَكَهی) فِيْهِمْ لَهْوَان (لَهْگَهْ لَيَان)

حُسْنًا بَهْ چَاکَه (۸۶) قَالَ وَتِي اَمَّا هَهْ رِجِي مَن نَهْوَهی ظَلَمَ سَتَهْمِي کَرْد فَسَوَفَ نَهْوَه لَهْ دَاهَاتَوُو

نَعْدَبُهُ نَهْشَكَهْجَهْ يَان دَهْدَهْیَن ثُمَّ پَاشَان يَرِدُ نَهْگِيرْدَرِيْتَهْوَهِ اِلَی بُولَای رَبِّهْ پَهْروَهْرْدَغَارِي فَيُعَذِّبُهُ نَهْوَسا نَهْشَكَهْجَهْی دَهْدَات

عَذَابًا نَهْشَكَهْجَهْیَهْ كِي تُكْرَأُ نَهْئَاَسْرَاو (زَوْر سَهْخَت كَهْ وَتِيَهْی نَهْبِيْئِرَاوَه) (۸۷) وَ اَمَّا وَ هَهْ رِجِي مَن نَهْوَ كَهْ سَهْی

اَمَّنْ بَاوَهْ رِي هِيْنَا وَعَمِلَ وَ كَرْدِي صَالِحًا چَاکَه فَلَهُ نَهْوَهْ بُولَی هَهْیَه جَزَاءُ وَهْ ك پَادَاشْت

الْحُسْنَى چَاكْتَرِيْن پَادَاشْت (كَهْ بَهْهَشْتَه) وَ سَنَقُولُ وَ لَهْوَ وَ دَوَا دَهْ لَيِيْن لَهُ يِي مَن لَهْ اَمْرِنَا فَهْرَمَانِي خَوْمَان

يُسْرًا نَهْوَهْی ئَاسَان سُوکَه (لَهْ سَهْر نَهْ فَس) (۸۸) ثُمَّ پَاشَان اَتَّبَعَ كَهْوَتهْ دَوَاى سَبَبًا هُوْكَارِيك (۸۹) حَتَّى هَهْ تَا اِذَا كَهْ

بَلَغَ گَهْيشْتَه مَطْلَعِ شَوَيْتِي هَهْ لَاتِنِي الشَّمْسِ خَوْر وَجَدَهَا بِيئِي (رِوژ) تَطْلُعَ هَهْ لَدِيْت عَلَي لَهْ سَهْر قَوْمِ نَهْتَهْوَهْیَهْ ك

لَمْ نَجْعَلْ نَهْمَانْ كَرْدَبُوو هُم بُوِيَان مِّنْ دُونِهَا بَهْ رِبْگَرِي لَهْوَ (پِيْشْبَغَرِي) سِتْرًا (هِيْچ) دَاپُوشَهْ رِيك (پَهْ نَاگَهْیَهْ ك) (۹۰)

كَذَلِكَ ئَاوَا وَقَدْ وَ بِيْگُوْمَان اَحْطَنَا دَهْوَ رَمَانْدَابُوو (ئَاگَا دَارِيوِيْن لَهْ گَشْت) بِمَا بَهْ هَهْ رِجِي لَدِيْهْ لَای بُوو

خُبْرًا بَهْخَهْبَهْر (هَهْوَ اِلَی هَهْوَ مَوْمَان هَهْ بُوو) (۹۱) ثُمَّ پَاشَان اَتَّبَعَ كَهْوَتهْ دَوَاى سَبَبًا هُوْكَارِيك (۹۲) حَتَّى هَهْ تَا

اِذَا كَهْ بَلَغَ گَهْيشْتَه يِيْن نِيْوَان السَّدِيْن دَوُو بَهْ رِبَهْ سَتَهْ كَهْ (دَوُو شَاخَهْ كَهْ) وَجَدَ بِيئِي مِّنْ دُونِهَا لَهْ خَوَار نَهْوَانَهْوَهْ

قَوْمًا نَهْتَهْوَهْیَهْ ك لَا يَكَادُوْنَ خَهْرِيك (يَش) نِيْهْ يَفْقَهُوْنَ تِيْبْگَهْ ن قَوْلًا (هِيْچ) وَتَهْیَهْ ك (۹۳) قَالُوا وَتِيَان يَا نَهْی

ذَا الْقَرْنَيْنِ زُولْقَهْرَنَهْیَن اِنَّ بَهْ تَاكِيْد يَا جُوْجَ وَ مَا جُوْجَ يَاجُوْج وَ مَا جُوْجَ مُفْسِدُوْنَ پِيْسَكَهْر وَ خِرَپَهْ كَارْن فِي لَهْ

الْأَرْضِ زَهْوِي فَهَلْ جَا دَهْ كَرِي نَجْعَلُ دَابْنِيْن لَكَ بُوْت خَرْجًا خَهْ رَجِيَهْ ك (پَارَهْیَهْ كِي دِيَارِيكِرَاو) عَلَي لَهْ سَهْر (لَهْ بُوْ)

أَنْ تَهْوَى **تَجْعَلَ** (دروست) بکهی **يَبْنَا** نیوان ئیمه و **وَبَيْنَهُمْ** و نیوان ئەوان **سَدًّا** بهربهستیک (۹۴) **قَالَ** وتی

مَا هَرَجَى **مَكْنِي** تواناداری کردووم (پیی بهخشیوم) **فِيهِ** تیی **رَبِّي** پهرواردیگرم **خَيْرُ** چاک و باشتره

فَأَعِينُونِي جا یارمه تیم بدهن **بِقُوَّةٍ** به هیژ **أَجْعَلَ** (دروست) بکهم **يَبْنُوكُمْ** نیوان ئیوه **وَبَيْنَهُمْ** و نیوان ئەوان

رَدْمًا بهربهستیک (ی تیکهه لکیشراوی زۆر بههیز) (۹۵) **أَتُونِي** بهینن بۆم **زُبْرَ** پارچهی گهورهی **الْحَدِيدِ** ^ط ئاسن **حَتَّى** ههتا

إِذَا که **سَاوَى** ریکی کرد (پری کردهوه) **بَيْنَ** نیوان **الصَّادِقِينَ** ههردو لا (ههردوو کیههکه) **قَالَ** وتی **انْفُخُوا** ^ط فووی تی بکهن

حَتَّى ههتا **إِذَا** که **جَعَلَهُ** کردیه **نَارًا** ئاگر **قَالَ** وتی **أَتُونِي** بهینن بۆم **أُفْرِغْ** بهتال بکهم (برژینم) **عَلَيْهِ** بهسهری

قَطْرًا مسی تواوه (۹۶) **فَمَا اسْطَاعُوا** جا نهیانتوانی **أَنْ** که **يَظْهَرُوهُ** سهری بکهون **وَمَا اسْتَطَاعُوا** و نهشیانتوانی

لَهُ لۆی (بکهن) **نَقْبًا** (هیچ) کونیک (تیکهه) (۹۷) **قَالَ** وتی **هَذَا** ئەمه **رَحْمَةً** میهره بانی یه **مِنْ** له **رَبِّي** ^ط پهروهردیگرم

فَإِذَا جا ئەگهر **جَاءَ** هات **وَعُدُّ** بهئینی **رَبِّي** پهروهردیگرم **جَعَلَهُ** (بهربهستهکه) ی کرد به

دَعَاءً ^ط تهختایی له گهه زهوی (دادهههه) **وَكَانَ** و وابوو **وَعُدُّ** بهئینی **رَبِّي** پهروهردیگرم **حَقًّا** ههق بوو (۹۸)

وَتَرَكْنَا و وازمان هینا له **بَعْضُهُمْ** ههندیکیان **يَوْمَئِذٍ** ئەوروژه **يُوجِ** شهپۆل بدهن (به لیشاو تیکهه بن) **فِي** له ناو

بَعْضٍ ^ط ههندیکی **وَنُفِخَ** و فووکرا **فِي** له ناو **الصُّورِ** شهپوور **فَجَمَعْنَاهُمْ** جا کۆمانکردنهوه **جَمْعًا** کۆکردنهوهیهکی تهواو

(۹۹) **وَعَرَضْنَا** و خستمانه بهرچاو پیشانماندا **جَهَنَّمَ** دۆخ **يَوْمَئِذٍ** ئەو رۆژ **لِلْكَافِرِينَ** بۆ کافران (یهکخودانه په رستان)

عَرَضًا پیشاندانیکی تهواو (۱۰۰) **الَّذِينَ** ئەوانه ی **كَانَتْ** وابوو **أَعْيُنُهُمْ** چاوهکانیان **فِي** له **غِطَاءٍ** پهرده (دابوو)

عَنْ ذِكْرِي له یادم **وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ** و نهیاندتهتوانی **سَمِعًا** بیستن (۱۰۱) **أَخْسَبَ** جا واحسابدهکهن **الَّذِينَ** ئەوانه ی

كَفَرُوا کوفریان کرد **أَنْ** که **يَتَّخِذُوا** - **عِبَادِي** بهندهکانم **مِنْ دُونِي** بیجگه لهمن (-بکهن به) **أَوْلِيَاءَ** یار و یاوهر و په رستراو

إِنَّا ئیمه بیگومان **أَعْتَدْنَا** ئامادهمان کردوه **جَهَنَّمَ** دۆزهخ **لِلْكَافِرِينَ** بۆ کافرهکان (یهکخودانه په رستان)

نَزَلَا بِهِ شَوْنِي دابه زين وميوانداری (۱۰۲) قُلْ بَلَىٰ هَلْ تُنْبِئُكُمْ هَهُوَالِي رَاسْتَان پيښهين

بِالْأَخْسَرِينَ به زيان ليکه وتووترين (کهسان) أَعْمَالًا له کاره کانين (۱۰۳) الَّذِينَ تهوانه ی

ضَلَّ وِیْل و گووم بوو (به فیروچوو) سَعِيْمٌ ههول و کوششيان فِي له الْحَيَاةِ ثِيَانِي الدُّنْيَا دُونِيَا وَهُمْ و تهوانيش

يُحْسِبُونَ وَا حَسَاب دَه كَهَن أَنَّهُمْ كه تهوان يُحْسِنُونَ چاكه ده كهَن صُنْعًا به رِيَك و دروستی (۱۰۴) أُولَئِكَ تهوان

الَّذِينَ تهوانهَن كَفَرُوا كوفريانكرد بآيَاتِ به به لگه و موعجيزاتي رَبِّهِمْ پهروهردگاربان وَلِقَائِهِ و به دیدار و گهيشتن يِي

خَفِطَتْ جَا پووج بوويهوه أَعْمَالُهُمْ كردهوه کانين فَلَانُفِيمُ جَا رَاسْت ناکهينهوه (نرخ دانانين) لَهُمْ بُوَيَان يَوْمَ رُوِي

الْقِيَامَةِ قيامهت وَزَنَّا (هيچ) كَيْش و به هايهك (۱۰۵) ذَلِكَ تهوه جَزَاؤُهُمْ پاداشتيانه جَهَنَّمَ دُوزَخِ بِمَا بهوه ی

كَفَرُوا كوفريان كرد وَاتَّخَذُوا و وهريانگرت آيَاتِي به لگه و موعجيزاته کانمان وَرُسُلِي و پهيامبهران هُزُواً به گالته (۱۰۶)

إِنَّ بَنِي گومان الَّذِينَ تهوانه ی آمَنُوا باوهريان هِيْنَا وَعَمِلُوا و كريدان الصَّالِحَاتِ چاكه كان كَانَتْ (دهبيت) لَهُمْ بُوَيَان

جَنَّاتُ چهدين باخات (بهههشتی) الْفِرْدَوْسِ (فردوس بهرترين و ناوهندی بهههشته لهوئيشهوه ههئدهقولي روبرهکاني بهههشت)

نَزَلَا جِي دابه زين (ميوانگه) (۱۰۷) خَالِدِينَ ههتا ههتا فِيهَا تَيَايدَان لَايَيُغُونَ ناخوازن عَنْهَا لِيئيهوه حَوْلًا جِيگُورِي

(۱۰۸) قُلْ بَلَىٰ لَوْ تهگهر كَانَ وَاوَا الْبَحْرُ ههري دهرياهه مَدَادًا مهركهب (بوا) لِكَلِمَاتِ بُو وتهکاني

رَبِّي پهروهردیگارم لَنفَدَ بيگومان تهواو دهبوو الْبَحْرُ دهریاکان قَبْلَ پيش تهوه ی أَن كه تَفَدَدَ تهواو بيت كَلِمَاتِ وتهکاني

رَبِّي پهروهردیگارم وَلَوْ ههچهند جِئْنَا بهينين بِمِثْلِهِ وهکو تهوئيش (ههنده ی تهوانيش) مَدَدًا مهركهب (۱۰۹) قُلْ بَلَىٰ

إِنَّمَا كه ههر تهوهيه أَنَا مِنْ بَشَرٍ ئادهميزاديكم مِثْلُكُمْ وهك ئيوه يُوحَىٰ سرووش دي إِلَىٰ بَوْمَ إِنَّمَا كه ههر تهوهيه

إِلَهُكُمْ پهراستراو و خودای ئيوه إِلَهُ تهنها پهراستراوئیکه

وَاحِدٌ يَهك (که پهروهردیگار ه الله) (جا ههر شتيکي تر بکريت به پهراستراو، بهتال و پوج و کوفره) فَمَنْ جَا ههر کهسيک

كَانَ يَرْجُو هَيَوا و ئومئیدی هه‌بوو به لِقَاء دیداری رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری فَلْيَعْمَلْ ئه‌وه با بکات عَمَلًا کارئیکي صَالِحًا چاک

وَلَا يُشْرِكْ و هاوبه‌شی دانه‌نن بِعِبَادَةِ به په‌رستشی رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری أَحَدًا (هیچ) یه‌کنیک (۱۱۰)